

Új eleme volt a táborozásnak a népi építész szakcsoport megjelenése: a makettezés iránt nagy érdeklődés indokolja további tábori tevékenységüket. A többi csoport témái: néprajz helytörténet, úttörőtörténet; krónikakészítés; népviselet-készítés, hímzés, szövés, kötés, fafaragás, népdal, népzene, néptánc, gyermekjátékok, fazekasság, népi étkek, étkezési szokások.

Romantika és ismeretszerzés — azt hiszem, e két fogalom köré csoportosítható a tábor élete S ez a legtöbb, amit egy ilyen hét adhat.

Drescher Attila

Úttörő szakkörvezetők honismereti továbbképzése

Az úttörőkorosztállyal foglalkozó szakkörvezetők továbbképzését eddig úttörőházunkban oldottuk meg negyedévente. A jelenlegi vezetők továbbképzésének, illetve a vezetői utánpótlás biztosításának egy új modelljét próbáltuk ki illetékesek bevonásával. A népművelési Intézet a javasolt tervet kiegészítette, útmutatást adott a forma megvalósításához.

Ezévben a Kapos-Koppány mentével foglalkoztunk — egy-egy adott közösség múltjának fel-tárásával. Minden kis közösség (szakraj) kapcsolatban állt egymással, de külön foglalkoztunk az építészettel, a fazekassággal, a krónikakészítéssel, a hímzéssel, a táncsal, a népdallal, a zenével, az étkezési kultúrával, a népviselettel, a tisztálkodással, a famunkával, az úttörőtörténettel.

A gyűjtéseket elméleti felkészítés előzte meg, ezt követően szakemberek irányításával adatlapokat, kérdőíveket állítottak össze, majd pedig a csoportokat készítették fel (kulturált viselkedés, társalgás, megnyerés, témaismeret). A gyűjtést a vezetők irányították egy-egy községben (Regöly, Ozora, Szakály).

Hogy milyen mélységben sikerült a képzés, az a vezetők felkészültségén és rátermettségén is múlt. Új arcok jelentek meg, érdeklődéssel hallgatták az előadásokat, a szakmai, technikai, közművelődési ismertetőket, forgatták a szakirodalmat, alkalmuk volt a gyakorlatban is kipróbálni a pályázatok készítését, meghallgathatták értékelésüket. Munkájukat a felkészítés után „tudatosan fogják ellátni” — így fogalmazott az egyik hallgatónk, hiszen a tartalmat és a formát együtt láthatták.

A tanfolyam hasznát a tábor végén már mérhettük az elkészült dolgozatokkal.

Biró Mártonné

A XI. honismereti kerékpártúra¹

1985-ben már a második évtizedébe lépett a szlovákiai magyar fiatalok országjáró rendezvénye, a honismereti kerékpártúra (HKT). Résztevői a tavalyi — jubileumi — Nógrád és Gömör tájait bejáró túra után ezúttal Kelet-Szlovákia szépségeiben gazdag vidékével, a Bódva mentével ismerkedtek meg.

Az előjelek nem voltak túl biztatóak. A hosszan tartó esős időjárás, a megszokottnál jóval korábbi időpont, illetve ennek váratlan megváltoztatása (szervezési okok miatt az indulást egy héttel előbbre kellett helyezni) több kérdőjelet tett a túra sikere elé. Főleg ez utóbbi ok miatt kellett néhány állandó résztvevőnek, „óstúrázónak” lemondani a részvételről. A szervezőknek tehát volt miért izgulniuk. Szerencsére erre nem volt szükség. A megadott időpontban, július 6-án mintegy nyolcvan gyűltek össze az első táborhelyen, Gombaszögön. Este fellángolt a túra egyik jelképe, a tábortűz. Barátok, ismerősök találkoztak újra, számoltak be egymásnak az elmúlt év eseményeiről.

¹A kerékpártúráról készült képeket lásd az első borítón (Szerk.)